

Uit een preek van de heilige Basilius van Seleucië († 468)*

Andreas was de eerste van de apostelen
 die in de Heer zijn meester zag... ;
 hij verliet het onderricht van Johannes de Doper
 om zich te wijden aan de scholing van Christus...
 Bij het licht van de lamp (Joh 5,35)
 zocht hij het ware licht;
 hij wendde zich naar de schittering van Christus...
 Van de meester die hij was,
 werd Johannes de Doper
 een dienaar en verkondiger
 van de aanwezige Christus voor hem:
 “Zie het Lam van God
 dat de zonden van de wereld wegneemt” (Joh 1,29)
 Hij bevrijd van de dood; Hij vernietigt de zonde.
 Ik ben niet gezonden als bruidegom,
 maar als zijn vriend (Joh 3,29).
 Ik ben als dienaar gekomen en niet als meester”.

Geraakt door deze woorden,
 verliet Andreas zijn oude meester
 en snelde naar degene die werd verkondigd...
 Hij haastte zich naar de Heer,
 zijn verlangen toont zich in zijn gaan van de weg...,
 hij sleept Johannes de Evangelist met zich mee,
 beiden verlieten de lamp en gingen naar de Zon.
 Andreas is de eerste plant
 in de tuin van de apostelen,
 welke de poort
 naar het onderricht van Christus opent,
 hij is de eerste
 die de vruchten plukt van de akker
 die de profeten hebben bewerkt...
 Hij was de eerste om Diegene te herkennen
 waarvan Mozes had gezegd:
 “De Heer uw God zal u een profeet zoals ik sturen.
 Naar Hem moet u luisteren” (Dt 18,15)...
 Hij heeft degene herkent
 die de profeten aankondigden,
 en hij brengt zijn broer Petrus bij Hem.
 Hij toont Petrus de schat die hij nog niet kent:
 “We hebben de Messias gevonden (Joh 1,41),
 degene naar wie we verlangden.

* **Basilius van Seleucië**, Sermoen over de lofzang op Andreas, 2-3 ; PG 28, 1103.